

DORADCA INWESTYCYJNY

1. Informacje ogólne

Doradca inwestycyjny zajmuje się poradnictwem finansowym w zakresie publicznego obrotu papierami wartościowymi (akcjami, obligacjami, bonami skarbowymi) lub zarządza pakietami papierów wartościowych w instytucjach typu: biura maklerskie, towarzystwa ubezpieczeniowe, fundusze emerytalne, fundusze powiernicze.

Transakcje odbywające się na giełdzie wiążą się z małym ryzykiem i prawie pewnym zyskiem w przypadku bonów skarbowych i obligacji oraz dużym ryzykiem i możliwością dużego zysku bądź dużej straty w przypadku akcji. Decyzję o transakcjach podejmuje doradca, ale na odpowiedzialność właściciela inwestowanych pieniędzy (daje on wytyczne, czy doradca może podejmować większe ryzyko zarządzając jego pieniędzmi).

Doradca inwestycyjny może pracować na stanowisku tak zwanego zarządzającego portfelem w biurze maklerskim. W takim przypadku właściciel pieniędzy (osoba prywatna bądź przedsiębiorstwo) podejmuje decyzję o strategii działania doradcy, czyli o tym, czy ma on prawo podejmować większe ryzyko, mając na celu większy zysk, czy też ma inwestować ostrożnie przy małym, ale pewnym zysku.

Jeśli doradca inwestycyjny pracuje na stanowisku zarządzającego funduszem w funduszu powierniczym lub towarzystwie ubezpieczeniowym, to zajmuje się inwestycjami długoterminowymi (na przykład kupując papiery wartościowe nawet na kilkanaście lat). Jego działanie nie jest wówczas determinowane przez klienta, samodzielnie podejmuje decyzję co do metod działania.

Kwestie dotyczące inwestycji, jakich może dokonywać doradca, są określone w ustawach i przepisach o funduszach powierniczych, funduszach emerytalnych i towarzystwach ubezpieczeniowych.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Doradcy inwestycyjni pracują w swoich biurach, korzystając z komputera, telefonu i innych narzędzi komunikacyjnych. Jest to praca indywidualna, wykonywana tylko w dni powszednie, a dzień pracy trwa teoretycznie 8 godzin, jednak zdarza się dość często, że doradca musi zostać po godzinach.

Ta praca wiąże się z kontaktami z innymi ludźmi, jednak nie są one bardzo częste. Doradca może się komunikować z klientami za pośrednictwem telefonu czy maila. Odpowiedzialność za podejmowane decyzje spoczywa na nim samym, sam ustala nie tylko długość dnia pracy, lecz także sposób realizacji zadań zawodowych.

2. Wymagania

Doradca inwestycyjny powinien mieć umiejętność pracy w szybkim tempie, lecz także umiejętność pracy w warunkach monotonicznych, polegającej na wielogodzinnym analizowaniu danych. Powinien być odporny emocjonalnie, mieć dobrą samokontrolę w sytuacjach stresowych, które mogą się pojawiać dość często. Szczególnie istotna w pracy doradcy, z racji podejmowanych przez niego decyzji mających wpływ na zyski bądź straty inwestorów, jest dokładność, cierpliwość i wytrzymałość. Musi potrafić odpowiednio rozważyć wszystkie „za” i „przeciw” zanim podejmie ostateczną decyzję, mimo że nie jest obarczony odpowiedzialnością finansową za realizowane transakcje.

Ponieważ podejmuje działania ryzykowne, więc musi się odznaczać pewną odwagą i odpornością na stres, a jednocześnie powinien mieć umiejętność podejmowania szybkich i trafnych decyzji.

Ze względu na specyfikę wykonywanych zadań zawodowych doradca inwestycyjny powinien mieć dobry słuch (kontakty z innymi ludźmi, w tym bezpośrednio bądź telefoniczne). Przydatny jest też dobry wzrok, w tym prawidłowa ostrość wzroku i rozróżnianie barw.

3. Czynniki utrudniające zatrudnienie w zawodzie

w zakresie projektowania obiektów, pomieszczeń
oraz przystosowania stanowisk pracy
dla osób niepełnosprawnych o specyficznych potrzebach

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Ze względu na stałe i intensywne kontakty z innymi ludźmi czynnikiem utrudniającym pracę w zawodzie są wszelkie dysfunkcje, które mogłyby ograniczać możliwość swobodnego porozumiewania się.

W tym zawodzie trudności mogą mieć osoby z dysfunkcjami w zakresie narządu słuchu w stopniu znacznym, które nie mogą być skorygowane aparatem słuchowym.

Utrudnieniem mogą być schorzenia strun głosowych, słaba ekspresja werbalna i wady wymowy.

4. Możliwość zatrudnienia w zawodzie osób z niepełnosprawnością

4.1. Osoby z dysfunkcją narządu ruchu

W zawodzie mogą pracować osoby z dysfunkcją narządu ruchu w obrębie kończyn górnych i dolnych, nawet w stopniu znacznym, w tym osoby poruszające się na wózkach inwalidzkich, mogą one bowiem wykonywać pracę w pozycji siedzącej, a czynności manipulacyjne nie są zbyt skomplikowane (praca z wykorzystaniem komputera). Warunkiem jest odpowiednie dostosowanie obiektu, pomieszczenia i stanowiska pracy.

4.2. Osoby z dysfunkcją narządu wzroku

Istnieje możliwość zatrudnienia na stanowisku doradcy inwestycyjnego osób niewidomych i słabowidzących z różnymi dysfunkcjami narządu wzroku, pod warunkiem zapewnienia im odpowiednich pomocy technicznych oraz odpowiedniego przystosowania środowiska i stanowiska pracy, a także organizacji pracy, stosownie do ich niepełnosprawności.

4.3. Osoby z dysfunkcją narządu słuchu

w zakresie projektowania obiektów, pomieszczeń
oraz przystosowania stanowisk pracy
dla osób niepełnosprawnych o specyficznych potrzebach

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Istnieje możliwość wykonywania zawodu przez osoby z dysfunkcją narządu słuchu pod warunkiem, że niepełnosprawność tę można skorygować za pomocą aparatów słuchowych (osoby słabosłyszące).

4.4. Osoby z epilepsją

Osoby chorujące na padaczkę mogą wykonywać zawód pod warunkiem, że napady padaczkowe występują sporadycznie i są sygnalizowane przez aurę, występują głównie wieczorem lub w nocy, nie powodują zbytniego zmęczenia i stosunkowo szybko następuje regeneracja sił po ich wystąpieniu oraz przebieg choroby nie prowadzi do charakteropatii padaczkowej.

Osoby takie mogą być zatrudnione po racjonalnym ograniczeniu zakresu ich zadań, tak aby możliwy był stały nadzór i ewentualna szybka pomoc.

5. Potrzeba przystosowania stanowiska pracy do potrzeb i możliwości osób z niepełnosprawnością

5.1. Osoby z dysfunkcją narządu ruchu

Osoby z dysfunkcją kończyn górnych

Osobom z niewielką dysfunkcją kończyn górnych mogą być potrzebne indywidualne pomoce techniczne, które usprawniają pracę biurową, w tym np. specjalna klawiatura komputerowa. Osoba z niesprawnymi kończynami górnymi może korzystać ze specjalnie przystosowanego osprzętu komputerowego (np. myszki, pada) lub specjalistycznego oprogramowania komputera umożliwiającego pracę bez użycia lub z ograniczonym użyciem kończyn górnych.

Dla osób z dysfunkcją jednej kończyny górnej potrzebne jest wsparcie w postaci pomocy technicznych (ortez, protez) ułatwiających lub umożliwiających im pracę, w tym obsługę komputera. Poziom technologiczny w dziedzinie dostosowywania sprzętu komputerowego do potrzeb osób ze znacznymi

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

dysfunkcjami kończyn górnych umożliwia korzystanie z tego sprzętu osobom z porażeniami i przykurczami.

Istotne jest częściowe lub całkowite wyeliminowanie zadań i czynności roboczych wymagających dużej sprawności i koordynacji wzrokowo-ruchowej.

Pomocne jest wykorzystywanie specjalnych przyrządów i uchwytów eliminujących angażowanie jednej ręki (przypadki braku sprawności lub amputacja jednej z kończyn).

Osoby z dysfunkcją kończyn dolnych

Ze względu na ograniczoną mobilność osób ze znaczną dysfunkcją kończyn dolnych wymagana jest taka organizacja pracy, aby większość zadań można było wykonywać w pozycji siedzącej lub stojącej z podparciem bioder i pleców. Polecane są uchwyty i poręcze ułatwiające wstawanie i podpieranie się w czasie stania. Można wykorzystywać pomoce techniczne usprawniające pracę biurową. Jeżeli pracownik z niepełnosprawnością korzysta z siedziska, należy pamiętać, aby je przystosować do jego indywidualnych potrzeb, np. przez regulowaną wysokość, uchylne siedzisko, regulowany podnóżek, blokadę kół, regulowane lub indywidualnie profilowane oparcie tylne, regulowane i odchylane podłokietniki.

Ze względu na osoby ze znaczną dysfunkcją kończyn dolnych, poruszające się na wózkach inwalidzkich, wymagana jest likwidacja barier architektonicznych, a więc odpowiednia szerokość wewnętrznych ciągów komunikacyjnych, wolne drogi komunikacyjne, odpowiednia szerokość drzwi do pomieszczeń i wind oraz likwidacja barier architektonicznych w drodze do zakładu pracy na terenie parkingów, chodników i podjazdów.

W miejscu pracy trzeba powiększyć przestrzeń manewrową wokół stanowiska pracy oraz dostosować wielkość stanowiska pracy i wysokość blatu stołu lub biurka do indywidualnych potrzeb, a także zapewnić dostępność szaf i regałów z materiałami. Potrzebne może być także częściowe lub całkowite wyeliminowanie zadań i czynności roboczych wymagających dobrej koordynacji wzrokowo-ruchowej.

5.2. Osoby z dysfunkcją narządu wzroku

Osoby z niewielką dysfunkcją narządu wzroku, pracujące na stanowisku doradcy inwestycyjnego, powinny korzystać z odpowiednich pomocy optycznych, takich jak szkła optyczne bądź soczewki kontaktowe, które zapewnią dobrą ostrość widzenia. W przypadku osób słabowidzących o lekkim lub umiarkowanym upośledzeniu widzenia, pracujących z komputerem, można wykorzystywać specjalne edytory tekstu powiększające litery i grafikę. Dodatkową opcją wspomagającą pracę osoby słabowidzącej jest wprowadzenie dźwięku towarzyszącego wykonywaniu poszczególnych czynności na komputerze. Pomocna jest stała lokalizacja elementów środowiska i stanowiska pracy i odpowiednie doświetlenie miejsca i stanowiska pracy, przygotowanie kontrastowego tła biurka, eliminacja potencjalnych źródeł ośnienia (matowanie powierzchni).

Osoby niewidome mają możliwość korzystania z komputera w systemie bezwzrokowym (bez użycia monitora) lub z zastosowaniem oprogramowania udźwiękowiającego. Zatrudnienie osoby niewidomej na wybranych stanowiskach pracy wymaga wprowadzenia odpowiedniej organizacji pracy, zainstalowania poręczy wzdłuż ciągów komunikacyjnych, stałej lokalizacji elementów środowiska i stanowiska pracy, zróżnicowania faktury podłóg, ograniczenia lub eliminacji hałasu i tła dźwiękowego. Konieczne jest dublowanie sygnalizacji optycznej dźwiękiem lub sygnalizacją wibracyjną. Nieodzowna jest współpraca z osobami sprawnymi.

Należy w określonych sytuacjach częściowo lub całkowicie wyeliminować zadania i czynności robocze wymagające dużej sprawności i koordynacji wzrokowo-ruchowej.

Pomocna jest stała lokalizacja elementów środowiska i stanowiska pracy.

5.3. Osoby z dysfunkcją narządu słuchu

Osoby słabosłyszące

w zakresie projektowania obiektów, pomieszczeń
oraz przystosowania stanowisk pracy
dla osób niepełnosprawnych o specyficznych potrzebach

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Osoby z taką dysfunkcją powinny korygować słuch aparatem słuchowym (zwłaszcza w częstotliwościach pasma mowy) w stopniu umożliwiającym im swobodne werbalne komunikowanie się.

Zaleca się ograniczenie hałasu tła oraz pogłosu w pomieszczeniu pracy w celu poprawy warunków percepcji dźwięku oraz warunków komunikacji werbalnej.

Potrzebne jest również rozszerzenie sygnalizacji ostrzegawczej o sygnalizację świetlną wizyjną lub wibracyjną uzupełniającą dźwiękowe sygnały bezpieczeństwa w miejscach potencjalnego przebywania pracownika. Ponadto zaleca się, aby urządzenia teleinformatyczne, takie jak telefon, komputer itp., były – w miarę możliwości – dostosowane do aparatów słuchowych (np. mogą być wyposażone w systemy pętli indukcyjnej lub systemy FM). Urządzenia komunikacyjne mogą być również wyposażone w sygnalizację wizyjną, drganiową lub wykorzystującą przewodnictwo kostne.

5.4. Osoby z epilepsją

Środowisko pracy doradcy personalnego z epilepsją nie może stwarzać potencjalnych zagrożeń w razie emisji choroby, nie może być również źródłem niebezpieczeństwa i narażać osoby chorej na dodatkowe urazy w przypadku już zaistniałego napadu. Pomieszczenie, w którym doradca przeprowadza rozmowy z klientami, powinno być łatwo dostępne na wypadek konieczności szybkiej pomocy.

Osoba z epilepsją, wykonująca ten zawód, powinna dobrze znać swoją chorobę i umieć szybko rozpoznawać aurę poprzedzającą atak.

Współpracownicy powinni być dobrze poinformowani, w jaki sposób mogą prawidłowo udzielić pomocy w razie wystąpienia napadu.

Uwaga. Każdy przypadek zatrudnienia osoby z niepełnosprawnością oraz przystosowania stanowiska pracy do potrzeb i możliwości tej osoby należy rozpatrywać indywidualnie.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Ramowe
Wytyczne

w zakresie projektowania obiektów, pomieszczeń
oraz przystosowania stanowisk pracy
dla osób niepełnosprawnych o specyficznych potrzebach

CIOP **PIB**